

РЕШЕНИЕ

№ 23332

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4608** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Р. Г. чрез адвокат Я. Н. срещу Решение №
1155/27.03.2025г. по НАХД № 15557/2024г. на СРС, 7 състав, с което е потвърдено Наказателно
постановление № 11-01-364/22.08.2024г., издадено от директора на Агенция за държавна
финансова инспекция /АДФИ/, с което на В. Р. Г. е наложено административно наказание "глоба"
в размер на 200 лева за извършено административно нарушение по чл. 13, ал. 3, т. 3 от Закона за
финансовото управление и контрол в публичния сектор. В жалбата касаторът излага, че
решението е постановено при нарушаване на материалния закон и при допуснати съществени
нарушения на процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени
атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното
постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – директора на Агенция за държавна финансова инспекция
чрез процесуалния си представител адвокат С. Й. оспорва жалбата. Моли за присъждане на
съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че
решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на
страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена напълно, а именно: На 01.07.2021г. в „Българска банка за развитие“ /ББР/ - ЕАД В. Р. Г. - изпълнителен директор и ръководител на организация от публичния сектор по смисъла на т.8, от §1 от ДР на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/ е подписал писмо за потвърждаване на условията, при които адвокатско дружество „Д., Г., К. и В.“ да предоставя правни услуги на ББР ЕАД, с което е поел финансово задължение за заплащане на фиксирана месечна сума на стойност 7000 евро без ДДС и разноски преди подписване на Писмото да е приложена задължителна контролна дейност „предварителен контрол за законосъобразност“.

На 20.03.2024г. е съставен срещу В. Р. Г. АУАН № 1101-364/20.03.2024г., издаден от Г. Т. - главен финансов инспектор в АДФИ, за извършено от последния административно нарушение по чл. 13, ал. 3, т. 3 от ЗФУКПС.

Въз основа на така съставения АУАН, директорът на АДФИ издава НП № 11-01- 365/22.08.2024г., с което на основание чл. 32, ал.1 т.1 вр. с чл.35, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция /ЗДФИ/ за описаното в АУАН административно нарушение на Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева. НП е връчено на касатора на 01.10.2024г., като в законоустановения 14 дневен срок последният подал жалба срещу него пред СРС.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 3 от ЗФУКПС контролните дейности, посочени в закона, се прилагат на всички нива в организацията и на всички етапи при постигането на целите, като могат да са превантивни, разкриващи или коригиращи, като трябва да включват най-малко едни от посочените в същата норма дейности, една от които е политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност.

В случая с Указания за осъществяване на предварителен контрол за законосъобразност в организациите от публичния сектор, одобрени със Заповед № ЗМФ-184/06.03.2020г. на министъра на финансите, са дадени препоръки относно осъществяването на предварителния контрол за законосъобразност, като в третия етап от извършването му е необходимо писмено изразяване на мнение, удостоверено с подпис относно законосъобразността на даденото действие.

С писмо от 11.12.2023г. е изискано от ББР да посочи дали във връзка с подписване на Писмото, с

което са потвърдени условията, при които адвокатското дружество ДГКВ да предоставя правни услуги на ББР, е осъществен предварителен контрол за законосъобразност по смисъла на чл. 13, ал. 3, т. 3 ЗФУКПС. В представеното в отговор писмо от 14.01.2023г. подписано от един от изпълнителните директори на ББР ЕАД и от началника на управление „Правно“ е посочено, че „... при подписване на/поемането на финансово задължение по писмото, с което са потвърдени условията, при които Адвокатско дружество „Д., Г., К. и В.“ предоставя правни услуги на Банката, като и при заплащане на трите фактури, не е осъществен предварителен контрол по законосъобразност и не е приложена система за двоен подпис, по начина, по който са възприети с нормите на ЗФУКПС.“.

С писмо от 15.12.2023г. до ББР са поискани копия от документи, с които се доказва, че са приложени контролните дейности, но в отговор от 18.12.2023г. такава информация не е представена.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че административното нарушение е установено по безспорен и несъмнен начин от обективна страна. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Събраните по делото доказателства не оборват констатациите в АУАН, напротив същите са последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1155/27.03.2025г. по НАХД № 15557/2024г. на СРС, 7 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 11-01-364/22.08.2024г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА В. Р. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

